

PISMO CZŁONKÓW MIĘDZYZAKŁADOWEGO ROBOTNICZEGO KOMITETU "SOLIDARNOŚCI"

SKRACANIE PASKA Coraz wyraźniejsze jest dążenie władz do zwiększenia rozpiętości dochodów i ostrego rozwarstwienia społeczeństwa. Na 1984 r. zapowiedziano wzrost płac o 17% a kosztów utrzymania o 15%. Ile warte są te liczby wskazuje fakt, że na 1983 r. przewidywano wzrost kosztów utrzymania na 12%, a osiągnięto według oficjalnych, zaniżonych danych powyżej 25%. Minister Ciosek wyjaśnił komisji sejmowej, że większość przedsiębiorstw po opłaceniu podatków i innych powinności nie będzie miała w roku 1984 pokrycia na obiecany wzrost płac. Jeżeli więc chce się doprowadzić do zwiększenia rozpiętości płac - a tego podobno wymaga "motywacyjna funkcja płacy" i "polityka trudnego pieniądza", to trzeba zwiększyć płace niewielkiej mniejszości kosztem olbrzymiej większości. Już teraz średnia płaca w przemyśle spożywczym jest o wiele niższa niż w innych gałęziach, a płace w oświacie, czy służbie zdrowia o wiele niższe niż w przemyśle. Nowa ustawa o "zasadach tworzenia zakładowych systemów wynagradzania" pogłębia te rozpiętości między poszczególnymi gałęziami i przedsiębiorstwami oraz w samym przedsiębiorstwie. W zakładach rozpiętość płac robotników nie może być niższa niż 1,0 do 1,6, a pracowników umysłowych niż 1,0 do 2,2. Nie niższa, ale może być o wiele wyższa.

Jest inny sposób - manipulowanie składnikami zarobków. Ten sposób będzie szeroko manipulowany. Dotychczas stawka za pracę w godzinach nadliczbowych za pracę nocną, czy w szkodliwych warunkach, a także odprawy przy przejściu na rentę inwalidzką, czy emeryturę, dodatki stażowe, nagrody jubileuszowe itp., były obliczane od zasadniczego uposażenia. Teraz podstawą będzie najniższe ustawowe wynagrodzenie, czyli 5400 zł. Jak to się ma do większości pracowników - niech każdy sam sobie policzy. Zwiększona ma być natomiast zasadnicza płaca i zasadnicza stawka, ale poprzez włączenie do rekompensat i różnych dodatków. Wymusić to ma gonitwę za premią i zarobkiem w akordzie, gdyż nie będzie innych możliwości zwiększenia swych dochodów. Tym barfikatorem.

Cały ten system wymuszania dodatkowego wysiłku przypomina metody stosowane w łagrach stalinowskich, a szczególnie opisane przez Solżenicyna. Więzieli za dodatkową pajkę, miskę zupy i kawałek chleba opędzali się zwiększonych zadań. Potem te zadania stawały się normą i dodatkową łyżką stawy wymagała nowej, dodatkowej pracy - aż po fizyczne całkowite wyczerpanie.

Na tym samym polega "metoda trudnej złotówki", wyrażająca się coraz krótszym paskiem, na którym odnotowane są składniki płac. Wkrótce ten pasek będzie tak niewielki, że trudno się będzie na nim powiesić, skłócone przed przedsiębiorstwem, patrzący nienawistnie na zarobki kolegów pracownicy - oto cel ku któremu prowadzi nowa ustawa, ale przecież oto właśnie w niej chodzi. Bowiem w takim rozwarstwie, nienawidzącym się wzajemnie społeczeństwie pracowniczym nie ma miejsca na jedno - s o l i d a r n o ś ć.

INNY SOCJALIZM Teoria i praktyka współczesnego ruchu socjaldemokratycznego jest w Polsce stosunkowo mało znana. Przyczynia się do tego w niemałym stopniu oficjalna polityka wydawnicza, przemilczająca nie mał zupełnie dorobek zachodniej Lewicy. Trudno się temu dziwić. Doskonale wiadomo, że komuniści budując w trudzie i znoju "realny socjalizm" boją się jak diabeł święconej wody innej niż komunistyczna myśki lewicowej, zwłaszcza, że jest myśl płodna i zrealizowana w praktyce. Skutek tego jest taki, że o współczesnej zachodniej socjaldemokracji mamy najczęściej pojęcie opaczne. Niejednokrotnie zdarza się, że utożsamiamy komunistów i socjaldemokratów, szczerze ciesząc się na przykład, że Francja przeżywa trudności gospodarcze, bo zafundowała sobie rządy socjalistyczne. Staranne rozróżnie

komunizmu i socjalizmu demokratycznego jest jednak wczepą ważną obowiązków po to, abyśmy mogli lepiej rozumieć współczesny świat. Partie socjaldemokratyczne odgrywają w nim niemałą rolę. Uzmysłowi nam to kilka liczb. Założona w 1951 roku Międzynarodówka Socjalistyczna - platforma organizacyjna demokratycznych socjalistów - liczyły w chwili powstania 9 773 776 członków, mających w swoich krajach poparcie łącznie 45 513 105 wyborców. Obecnie, licząc około 15 mln. członków ma za sobą poparcie około 75 mln. wyborców /56 mln. w Europie/ co stanowi ok. 31% wszystkich wyborców w krajach zachodnioeuropejskich. Jak obliczono sześć głównych partii socjaldemokratycznych Europy Zachodniej /Wielka Brytania, Szwecja, Norwegia, Dania, Austria, RFN/ w latach 45 - 70 uczestniczyły w rządach przez 100 na ogółem 150 lat, w tym 74 lata sprawując władzę samodzielnie, bądź na czele koalicji. Dominantną siłą polityczną w Europie Zachodniej jest przede wszystkim Europa Zachodnia. Już z tej racji, ze względu na znaczenie tej części Kontynentu w polityce światowej ruch socjaldemokratyczny odgrywa istotną rolę. Ale jego dorobek jest interesujący dla nas także i z innych powodów - najtrudniejszą to chyba A. Giełkosz /publicystą, działacz polityczny, polityk emigracyjny PPS, przewodniczącym działacza socjalistycznego/: "Znajomość partii socjaldemokratycznych jest tym bardziej potrzebna, że przedziej czy później kraje Europy Środkowo-wschodniej, uwolnione spod kuzatoli sowieckiej znajdują się w związku wolnych narodów europejskich, a odrodzone ruchy socjalistyczne tych krajów odzyskują swobodę działania. Rozpocznie się proces zrastania się rozdzielonych obecnie rejonów Europy, w którym współpraca ruchów socjalistycznych odgrywać będzie doniosłą rolę". Z myślą o tym chcielibyśmy dziś przedrukować w fragmencie uchwaloną na Kongresie Międzynarodówki Socjalistycznej we Frankfurcie nad Mozą 2 lipca 1951 roku pt. "Cel i zadania socjalizmu demokratycznego", stanowiącą do dziś podstawę ideową partii socjaldemokratycznych.

1. Socjalizm narodził się w Europie jako ruch protestu przeciw krzywdom wyrastającym z kapitalistycznego ustroju społecznego /.../ Socjalizm apeluje do wszystkich, którzy są przeświadczeni, iż należy położyć kres wyzyskowi człowieka przez człowieka.

2. Socjalizm zmierza do oswobodzenia mas ludowych z zależności od mniejszości, która posiada środki produkcji lub nimi rozporządza. Socjalizm dąży do tego, by całe społeczeństwo miało prawo stanowienia o życiu gospodarczym. Socjalizm zmierza do bytu społecznego, w którym wolni ludzie współpracować będą z sobą jako równi z równymi /.../

3. Podczas gdy w całym świecie socjalizm kroczy naprzód wyłoniły się nowe siły, nagłażające pochodni ku wolności i sprawiedliwości społecznej. Od czasu rewolucji bolszewickiej w Rosji komunizm rozbił międzynarodowy ruch robotniczy i tym samym w szeregu krajów opóźnił urzeczywistnienie ~~swob~~ socjalizmu o dziesięć lat.

4. Komuniści bezprawnie powołują się na tradycje socjalistyczne. W rzeczywistości niekiedy oni te tradycje nie do poznania. Komunizm zastąpił w dogmatyzmie.

5. Międzynarodowy komunizm jest narzędziem międzynarodowego imperializmu. Gdzie tylko doszedł do władzy, tam wytepił wolność, lub zniszczył możliwość jej zdobycia. Opiera się on na militarystycznej biurokracji i terrorystycznej policji. Stworzył nowe społeczeństwo klasowe, obfitujące w jaskrawe różnice posiadania i przywilejów.

6. Socjalizm demokratyczny jest ruchem międzynarodowym, który bynajmniej nie wymaga sztywnej jednolitości poglądów. Bez względu na to, czy socjaliści i wywodzą się przekonania z wyników marksistowskiej lub innej analizy społecznej, czy też z zasad religijnych lub humanitarnych wszyscy oni złączają się do wspólnego celu: do ustroju sprawiedliwości społecznej, dobrobytu, wolności i pokoju.

I. Demokracja polityczna.

1. Socjaliści zmierzają środkami demokratycznymi do nowego społeczeństwa opartego na wolności.

2. Demokracja to rządy ludu, przez lud i dla ludu. Zapewnia ona:

a/ ochronę życia osobistego przed samowolą państwa;

b/ swobody polityczne;

c/ przedstawicielstwo ludowe pochodzące z wolnych wyborów;

d/ rządy większości przy poszanowaniu praw mniejszości;

4. Socjaliści zawsze walczyli o poszanowanie praw człowieka. Powszechna deklaracja praw człowieka przyjęta przez Narody Zjednoczone winna być wprowadzona w życie w każdym kraju.

5. Demokracja wymaga prawa do wyrażania istnienia więcej niż tylko jednej partii oraz prawa do opozycji. Obrona demokracji politycznej leży w żywotnym interesie mas ludowych, jej utrzymanie jest warunkiem urzeczywistnienia demokracji gospodarczej i społecznej.

7. Socjaliści deklarują swą solidarność z narodami pozostającymi pod dyktandem czy to faszystowską czy to komunistyczną, a zmagającymi się o swą wolność.

8. Każda dyktatura, gdziekolwiek istnieje stanowi niebezpieczeństwo dla ludności wszystkich narodów a tym samym dla pokoju świata. Wszelki wysiłek dokonywany czy w gwarantowaniu pracy niewolniczej, czy z pogwałceniem podstawowych praw człowieka, czy dla zysku prywatnego - kapitalistycznego, czy też w imię dyktatury politycznej zagraża materialnemu i moralnemu poziomowi życia wszystkich narodów.

II. Demokracja gospodarcza.

1. Socjalizm chce zastąpić ustroj kapitalistyczny ustrojem gospodarczym, który kierować się będzie potrzebami ogółu a nie zyskiem jednostek. Bezpośrednimi celami gospodarczymi socjalizmu są: pełne zatrudnienie, wzrost produkcji, stałe podnoszenie się dobrobytu, zabezpieczenie społeczne i sprawliwy podział dochodów i majątków.

2. Dla osiągnięcia tych celów produkcja winna być planowana w interesie najszerzych mas ludowych.

3. Planowanie socjalistyczne może posługiwać się różnymi metodami. Zasięg własności społecznej i formy planowania zależne są od struktury poszczególnych krajów.

5. Planowanie socjalistyczne nie wymaga uspołecznienia wszystkich środków produkcji. Da się ono pogodzić z istnieniem własności prywatnej w różnych dziedzinach np. w rolnictwie, rzemiośle, w drobnym handlu oraz w przemyśle drobnym i średnim.

6. Związki zawodowe oraz organizacje wytwórców i spożywców są nieodzownymi składnikami społeczeństwa demokratycznego. Nie wolno dopuścić do tego by zwyrodniały one w narzędzia scentralizowanej biurokracji ani też w system korporacyjny.

7. Socjalistyczne planowanie gospodarcze nie oznacza, iż wszystkie decyzje gospodarcze mają być podejmowane przez rząd lub inne władze centralne. Kierownictwo życia gospodarczego winno być zdecentralizowane w takiej mierze w jakiej da się to pogodzić z celami planowania.

8. Obywatele powinni współdziałać w procesie produkcji i tym sposobem zapobiegać wyłonieniu się biurokracji w przemyśle, tak upaństwowionym jak i prywatnym. Robotnicy winni mieć zapewniony demokratyczny udział w kierownictwie przedsiębiorstw, w których są zatrudnieni.

III. Demokracja społeczna.

3. Socjalizm demokratyczny walczy o podstawowe prawa jednostki nie tylko polityczne, ale także gospodarcze i społeczne.

4. Socjalizm walczy o zniesienie wszelkiej prawnej, społecznej, gospodarczej i politycznej nierówności między mężczyzną i kobietą, między warstwami społecznymi, między miastem a wsią, pomiędzy rejonami świata i między rasami.

5. Socjalizm demokratyczny stawia sobie za cel znacznie więcej niż nowy ład gospodarczy i społeczny. Postęp gospodarczy i społeczny znajduje swe głębsze uzasadnienie moralne w takiej mierze w jakiej służy oswobodzeniu i rozwojowi indywidualnemu każdego człowieka.

8. Socjalizm pragnie zapewnić każdemu dostęp do wszystkich dziedzin wiedzy, a przez to osiągnie coraz wyższych szczebli kultury.

W SKRÓCIE

BRUTALNE traktowanie więźniów w ZK Barchewo. Szczególną brutalnością wyróżniają się naczelnik więzienia oraz oddziałowy sierżant Gontarczyk. 16.III. z Ba

Barczewo - wieszono do Gdańska Le. Bażulę pod pretekstem wstawienia zębów. Ok 20 marca przywieziono go z powrotem pobitego i skopanego. W Barczewie trwa nadal głodówka sztafetowa lecz w odpowiedzi na tę kolejną tragedię J. Kropiwnicki i S. Skówik przystąpili do głodówki ciągłej. Stan zdrowia więźniów jest opłakany. P. Bodnarz jest tak słaby że sam nie jest w stanie dojść do ubikacji. W. Frasyniuk po ostatnim pobiciu na pozrywane mięśnia przedramienia, wszyscy cierpią na awitaminozę. W więzieniu nie podaje się lekarstw których rzekomo brak, a rodzinom nie zezwala się na przesyłanie leków. Ostatnie decyzje władz więzienia zakazują podawania żywności podczas widzenia. Zabrania się korzystania z ciepłej łożnicy. Ostatnio buduje się dodatkowy mur oddzielający pawilon w którym siedzą więźniowie polityczni od pozostałej części więzienia / AIS 23 /

WE WROCŁAWIU rozpoczęła się działalność **OWIWO SZEREGÓW POKOJU I SOLIDARNOŚCI** popieranego przez Solidarność walczącą. Poniżej drukujemy postulaty:
 "Żądany usunięcie wszelkich broni jądrowych z terytoriów Polski. Żądany ujawnienia informacji o rzeczywistych rozmiarach militarystyki naszego kraju. Żądany powrotu żołnierzy radzieckich do ich ojczyzny. Żądany ograniczenia produkcji zbrojeniowej w naszym kraju w celu ratowania materialnego bytu społeczeństwa. Żądany rozwiązanie wszelkich oddziałów paramilitarnych powołanych do walki ze społeczeństwem i zredukowania aparatu SB. Apelowany do narodów Europy Wschodniej o podjęcie protestów przeciwko wzrastającej militarystyce naszych krajów. Apelowany do narodu Związku Radzieckiego wobec antypokojowej, imperialistycznej polityki rządu ZSRP. Wzywamy ZSRR do wstąpienia na drogę uczciwych rokowań rozbrojeniowych. Apelowany do wielkich ruchów pokojowych w Europie Zachodniej i Ameryce o ostrzeżenie całoci zagrożeni i o protest przeciwko tłumieniu niezależnych ruchów pokojowych w NRD, CSRS, PRL we wszystkich państwach naszego obozu. Żądany prawdy, wolności i pokoju.
 /AIS 23/ Szeregi Pokoju i Solidarności.

REWIA PIWOSZY I MŁODYCH GWIAZD. W wielu zakładach na północy Śląsku prowadzone są listy chętnych do uczestniczenia w oficjalnym pochodzie pierwszomajowym. Zachętą ma być darmowa butelka piwa.

Dzieci, które grały w filmie "Akcja Pana Kleksa" wzwane zostały wraz z rodzicami na zebranie, na którym dyrekcja wytwórni zaproponowała aby dzieci ubrane w kostiumy z filmu wzięły udział w pochodzie pierwszomajowym. W nagrodę obiecano im nowe kostiumy i ewentualny udział w kręceniu nowego filmu "Podróż Pana Kleksa".

O NIZWLOCENIE UCZCINIENIE Marka Nowakowskiego zapelowało między innymi 105 pisarzy polskich w liście przekazany do prezydium Rady Ministrów. Pisarze apelują o "wyrzucenie się wielokrotnym potępianym już brutalnym metod przywodzących na pamięć najgorsze czasy / za inf. "S" rog. Maz. 3.04. /

Solidarność uczniów Trójmiasta. Po akcji rewizji i zatrzymań uczniów III LO w Gdańsku /Topolówka/ został aresztowany W. Załęcki. W obronie aresztowanego wystąpili jego szkolni koleżki. 12.III. odbył się wielki, uczniowie przekazali na ręce dyrektora Plectka pisany protest. Efektem tego były dalsze zatrzymania uczniów - sankcje prokuratorskie otrzymał R. Tomaszewski. Międzyszkolny Komitet Koordynacyjny - Solidarność Młodych wydał apel do młodzieży Trójmiasta o przeprowadzenie akcji protestacyjnej, proponując jako formę protestu "cisze przerwy". Na apel odpowiedzieli uczniowie II, V, VI i IX LO w Gdańsku oraz II LO w Sopocie. Oprócz cichych przerw protest przybrał formę noszenia żakoby, malowania napisów na murach i zbierania podpisów pod petycją. Młodzie Młodzież z Topolówki mimo szykan i gróźb rozwiązania szkoły codziennie uczestniczy w "przerwach milczenia".

WALKA O KRZYŻE TRWA. W Pińczowie /woj. kieleckie/ 22.III. podczas lekcji w szkole podstawowej nr. 1 w klasie trzeciej nauczycielka A. Sabałowska grożąc dwójkami i biciem zażądała zdjęcia krzyża. Po wykonaniu polecenia przez jednego z uczniów nauczycielka złamała krzyż i rzuciła na ziemię. Na następnej przerwie wisiał już nowy krzyż i sytuacja się powtórzyła. Nazajutrz zastął poświęcony kolejny krzyż. Dzieci nadal prowadzą swą walkę.